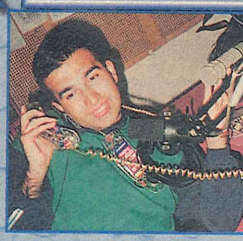

Michael

Popsi
Sayı: 62
(20 Mayıs 1998)

Eurovision ve Komşuculuk

Tüzmen'in yorumladığı "Unutamazsın" adlı şarkı ile beraber Eurovision'da yaşadığımız geçmiş hezimetleri aratmayan mutsuzluk, bu son yarışmada bize bir kere daha atalarımızın söylediği o güzel atasözlerini, Avrupalıların bizden daha iyi sahiplendiğini gösterdi. Ne demiş atalarımız; "Ev alma, komşu al.". Çok doğru demişler valla! Eurovision Şarkı Yarışması'nda gerçekten de görülmeye değerdi. Kırk yıllık düşmanlar bile komşu niyetine birbirlerine puanlar verirken, biz ne komşularımıza puan verdik ne de onlardan puan aldık! Böylece havayı almaktan da kurtulamadık. Tüzmen'in şarkısı hoş bir şarkıydı ama maalesef bu tarz şarkıların, İngilizce seslendirilmemesi durumunda yurt dışında şansları SIFIR oluyor. Bize on iki puan verecek bir Kıbrıs da olmayınca, Almanya'daki soydaşlarımızın Tele-Vote sistemiyle Almanya'ya verdirdikleri on iki puan, tek tesellimiz oldu.

Valla ağabey, bana sorarsanız, bizim Eurovision'da birinci olmamız için;

- Komşularımızla çok iyi geçinmemiz,
- K.K.T.C.'nin yarışmaya katılıp bize on iki puan vermesi,
- Otantik sentez bir çalışma ile ya da İngilizce bir şarkı ile katılmamız gerekir diye düşünüyorum.

Şaka bir yana, rezil olduk!!!

RADYOLAR VE MÜZİK

Süper FM ile başlayan yerli müzik radyo yayını, yıllar içinde sayısı yüzleri aşan, çoğu belirsiz zevk için kurulan ve üretimi baltalayan radyolarla günümüze kadar geldi. Hatırlıyorum da; eskiden teybimin ya da walkman'imin kaset-siz olduğu bir an bile yoktu. Frekansların çoğalması ile beraber insanlar kaset merakını radyo kanallarına bıraktılar. Radyolar, özellikle istek programları ile, '90'lı yıllara girdiğimizde ekonomik gücü giderek zayıflayan ve adeta çökmeye başlayan Türk insanına bedava müzik dinleterek, onlarla dost oldular. Yıllar geçti ve insanlar bu küçük kutulara iyice alışarak artık onlarsız yapamamaya, hatta kaset bile satın almamaya başladılar.

Niye alsınlar ki? Nasıl olsa birileri onlar için bu müziği ücretsiz olarak sunuyordu. Radyoların kapatılması ile Çiller'in kırmızı kurdeleli Radyomu İstiyorum Kampanyası ile tekrar hareketlenen radyolar, yepyeni bir sektörün oluşmasına sebep oldular. Bu sektörde, müziğin malzeme olarak kullanıldığı ve insanlara sunulduğunu gördük. Bu da beraberinde müzik tüketimini doğurdu. Bu tüketim ile beraber, yıllar geçtikçe Türk radyoculuğu kendisini aşma yerine daha da geriledi ve özellikle Avrupa standartlarına oranla inanılmaz amatör bir görüntüye büründü. DJ denen, sürekli canlı bağlantılarla halkı kültürel vasıfta sömürerek gevezelik yapan adamlar, özellikle '90'lı yılların ikinci yarısında ülkemizde adeta hortlayan kültürsüzlüğü ve magandalığı desteklemekten öteye gidemedi. İyi müzik dinlemek isteyen insanlar çaresiz kaldılar çünkü gerçekten de iyi ve kaliteli müzik çalan radyolar çok az sayıda kaldı. Geçenlerde şöyle bir düşündüm de "Acaba hangi radyoları dinliyorum, hangi radyolar kaliteli müzik yayını yapıyor?" diye, bu soruya yanıt bulmak hiç ama hiç zor olmadı. Çünkü ne yaptığını bilen radyoların sayısı gerçekten de çok azdı ülkemizde.

Sizi bilmem ama ben aşağıdaki radyoları, şu özelliklerinden ötürü severek dinliyorum:

- * Mükemmel Surround ve cızırtısız ses kalitesi ile 106 İstanbul FM'i,
- * Çizgisinden hiç ödün vermeyen ve kent kültürünü hedefleyen 89.9 Show Radyo'yu,
- * Tüm zamanların en iyi müziklerinin yayını yapan 89.3 Alem FM'i,
- * Mükemmel teknik altyapısı ve idealist yayıncılığı ile 102.8 Radyo Pop ve 88.4 Genç Radyo'yu,
- * Yayına başladıkları ilk günden günümüze kadar sabit çizgisini koruyan 98.4 Best FM'i,
- * Bir talk-radio olma özelliğine sahip 104 Radyo D'yi;

Severek dinliyorum, size de tavsiye ederim. Hadi bana eyvallah!

Michael Show

C.C 104-80303 Mecidiyeköy/İstanbul